

TARNAI LÁSZLÓ

Kötözhetetlen tündérvilág

Ágh Istvánnak

Miért kötözték meg a tündért?
Szállni akart szépreptű vers után
hogy a magasban átölelje
zöld selyemhajával öltöztesse
szikrázó ékszerekkel ékesítse
zablás ritmusával együtt ringjon
fej fölé magasra még magasabbra
legyen rezes glóriája a Tündér-Nap
Suhogásos kék szárnyával
terelné tengerbe a remegő csillagot
nyugodjon sziklát döngető hullámokon
békéljen tűhegyes taréjokon
Miért sunyítottak a boxerek?
Ugrásra kész szimatolták örök-pörös száz
mely nyárba öltöztette a sárba alázott mezőt
Herétszagató foguk csorba volt
szétreccsenteni a száguldó szélkereket
hiába próbálták ördögdúcba kaparni
Fej fölött volt meglelt helye
oda teremtette Isten
Gyöngyszíve amit ijesztőpergőn dobolt
héthatáron át kerepelte
ösztöne hegyre verembe kisugárzott
a macska ugorjon kerge egerekre
állkapcsával marja szét
a ferde nyakszirteket
Szócsövekből puskát szerelt
élesbe célzott vak verebekre
tollsöprűzzék a koromsötét eget
Ki lett örök eretnek

s föloldozták egyáltalán?
 Tépjék föl a harangok nyelvét
 üvöltsenek ha vissza a bölcsőhöz is
 belépőjegy kell annak aki oda született
 Agyba szívbe ősök emlékébe mar
 a kitoloncoltatás
 mint a véresen születő vers
 hogy elmondhassa
 milyen lenne a szépre fűdetett
 kötözhetetlen tündérvilág

A' nép győzedelme,
 vagy
 Az uj-szegedi
C S A T A.

És győződj meg magyar a szent igazságon,
 Hogy Isten is segít — ha segítsz magadon!

Szaryason,
 Réthy Lipóti nyomdájában.
 1849.